

Iszkaszentgyörgy, 1915. május 2. – Budapest, 1980. április 11.

Apja gazdatiszt volt. 1933-tól Derekegyházán dolgozott, 1936-ban a Keszthelyi Gazdasági Akadémián gazda oklevelet szerzett, 1944-ben a Kolozsvári Mezőgazdasági Főiskolán tanult. 1936–1944-ben a Weiss Manfréd-örökösök derekegyházi gazdaságának gazdatisztje. 1940-ben részt vett az erdélyi bevonulásban, 1941-ben katonai behívót kapott a Jugoszlávia elleni háború idején. 1944. decemberben ismét katonaruhát kellett ölteni, 1945. áprilisban, Ausztriában szovjet hadifogságba esett, 1947-ben hazajött, belépett a Magyar Kommunista Pártba. A Földművelésügyi Minisztérium Állami Gazdaságok Igazgatóságán előadó, 1948-tól az Oroszpusztai Állami Gazdaság vezetője, 1949-ben a Keszthelyi Nemzeti Vállalat megszervezője és 1950-től az Állami Gazdaságok zalaegerszegi központjának főagronómusa, 1951–1952-ben az FM Állattenyésztési Főosztály vezetője, majd a Törzsállattenyésztő Állami Gazdaságok Igazgatóságának, 1953. februártól az Állami Mező- és Erdőgazdasági Minisztérium főigazgatója, és országos főállattenyésztő. 1955. január 17-étől az Állami Gazdaságok Minisztériumában miniszterhelyettes 1955. október 25-ig illetve 1956. november 4. és 1957. március 20. között, miniszter 1955. október 27-étől 1956. november 3-ig. Az Állami Gazdaságok Főigazgatóságán főigazgató-helyettes 1957-1958-ban, a Haltenyésztési Kutató Intézet igazgatóhelyettese 1961-ig; a Halgazdasági Tröszt igazgatóhelyettese 1961-1962-ben volt, majd az Országos Halászati Felügyelőség igazgatója 1975-ös nyugdíjba vonulásáig. Az 1950–1960-as évek egyik jelentős agrárpolitikusaként vezető szerepet játszott a törzsállattenyésztő állami gazdaságok megszervezésében, az ott induló szakmai munka kialakításában. Később érdeklődése a nagyüzemi halászat kérdései felé fordult. A FAO nemzeti bizottságának tagja, a halászati szakbizottság elnöke. A Magyar Agrártudományi Egyesület Halászati Szakbizottságának elnöke.